

Ми представили найбільш загальну схему аналізу авторської терміносистеми А. С. Макаренка, що характеризує його теоретичні уявлення і практичний досвід вирішення проблеми професійного розвитку людини. Подібні схеми можуть бути адаптовані для аналізу авторських концепцій будь-кого з представників педагогічної думки минулого. Вивчення ж самобутнього категоріального апарату дослідника дозволяє провести відповідні аналогії з педагогічними потребами сьогодення і, крім того, дає нам можливість відчутти неповторний стиль його мислення, потрапити в приховану атмосферу його творчої лабораторії.

ІННОВАЦІЙНІ ПРОЕКТИ ЯК РЕАЛІЗОВАНИЙ ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ НА РІВНІ ОСОБИСТОСТІ, ОРГАНІЗАЦІЇ, РЕГІОНУ, ДЕРЖАВИ

Сас Н.М. (Полтава)

Нинішній час інколи називають часом проектного мислення, тобто сконструйованих дій, локалізованих за часом, місцем та ресурсами. Проектування розуміється нами як різновид усвідомленої інноваційної діяльності. У зв'язку з цим актуальним видається розгляд взаємозв'язку понять інноваційні проекти та інноваційний потенціал на рівні особистості, організації, регіону, держави.

Інноваційний потенціал – здатність до зміни, покращення, прогресу, це джерело розвитку. Тобто все те, що веде до інноваційного розвитку, має інноваційний потенціал.

Дослідники (В. Луков, Т. Дрідзе, Е. Орлова, О. Трущенко, О. Яницький та ін.) розуміють під соціально-проектною діяльністю специфічну соціальну технологію, орієнтовану на інтеграцію гуманітарного знання в процес відпрацювання варіантних зразків вирішення поточних та перспективних соціально значущих проблем з урахуванням даних соціально-діагностичних досліджень, доступних ресурсів і намічених цілей розвитку регульованої соціальної ситуації.

Під соціальною системою розуміють цілісне соціальне утворення (особистість, соціальна група, соціальна спільнота, суспільство тощо), основними елементами якого є люди, їхні зв'язки та взаємовідносини. Специфіка такої системи, її сутність визначаються, перш за все, природою частин, що її утворюють, характером її внутрішньої взаємодії, а також інтересами, мотивами, стилями поведінки, способом життя, звичаями, традиціями, ідеями людей, що визначаються цілями їхньої спільної діяльності.

У структурі соціальної системи виділяють, як бачимо, індивідуальний, груповий, мезо – , макро – , та мега – рівні.

Рівень особистості(фізичної особи), як суб'єкта інноваційної діяльності відображає сукупність індивідуальних здібностей, знань, умінь, досвіду, інтуїції й характеризує особистість як робочу силу, а також її власні матеріальні і нематеріальні активи, об'єкти інтелектуальної власності конкретної фізичної особистості. Саме тому, що людина є генератором інтелектуального капіталу, який складається з інтелектуальної власності (авторського права, промислової власності тощо), людського капіталу (знань, умінь, досвіду тощо), структурних і ринкових активів, позначений рівень пояснює суть його взаємозв'язку з іншими чотирма рівнями.

Основою управління інтелектуальними ресурсами особистості (самостійного чи під зовнішнім впливом) є пошук людиною шляхів ефективного використання її власних знань, умінь, досвіду, а також інформації для досягнення індивідуальних, економічних, власних соціальних цілей на основі формування і захисту державою авторських прав інтелектуальної власності. У цьому випадку людина повинна оцінити свої творчі думки, оскільки вона, по-перше, є працівником відповідного інтелектуального рівня і за свою працю одержує заробітну плату; а, по-друге, є власником і розпорядником інтелектуального капіталу, що використовується для ведення бізнесу.

Наступний рівень — рівень групи: підприємства, організації, фірми — юридичної особи, можна розглядати як сукупність матеріальних, фінансових і нематеріальних активів, трудових ресурсів, організованих у зв'язку з діяльністю для виробництва нових товарів чи послуг. На цьому рівні відбувається залучення в господарський оборот прав інтелектуальної власності, інших видів інтелектуального капіталу, що є основою інноваційної діяльності підприємств.

Також на цьому рівні виникає синергетичний ефект від взаємодії інтелектуально-продуктивних особистостей трудового колективу. За даними О.Морозова, для досягнення продуктивної інтелектуально – інноваційної діяльності підприємств повинно існувати співвідношення 20 до 80, тобто мінімум 20% членів трудового колективу кожного структурного рівня і підрозділу повинні перебувати у стані інтелектуально – інноваційної продуктивної діяльності, що вимагає удосконалення системи стимулювання винахідницької та раціоналізаторської діяльності

Третій мезо – рівень, — це рівень регіону (галузі господарства) як сукупність і підсистема, що складається з мікроекономічних рівнів територіального чи профільного характеру (підприємств).

Четвертий(макроекономічний) – рівень держави як сукупності елементів квантового, мікро-, мезо– рівнів інноваційної діяльності, з виникненням синтелектуального(аналогічного синергетичному) ефекту держави, здатного не тільки безпосередньо включатися у процес формування і функціонування продуктивних сил але й діяти на них опосередковано – через науку, освіту і технічний прогрес.

На макрорівні управління інтелектуальними ресурсами набуває стратегічного характеру і спрямовується на організацію, і регулювання базових процесів формування і розширеного відтворення інтелектуальних ресурсів суспільства.

П'ятий рівень — це мега – чи ноосферний рівень. Це сучасний стан цивілізації якого еволюційним і революційним шляхом прийшло людство. Стосовно України цей рівень являє собою інтеграцію у міжнародне співтовариство для забезпечення збалансованої зовнішньоекономічної, соціальної і політичної діяльності країни. Головними на цьому рівні постають проблеми глобалізації, зміни клімату, міжнародного тероризму, переходу від індустріального до постіндустріального укладу.

Таким чином, проект – це реалізований інноваційний потенціал на рівні особистості, організації, регіону, держави.

За рівнем розгляду інноваційних процесів зазначена система є ноосферною, тобто, кожен окремий випадок інноваційної діяльності на кожному з представлених рівнів призводить до загальносистемних наслідків.

Література

1. М.Гусаков. Формирование потенциала инновационного развития. / Экономист 1999г., №2, 3 с. 3-38.
2. Балабанова Н.В. Суспільство знань та інновацій: шлях до майбутнього України.-К.: Арістей, 2005-104 с.
3. Морозов О. Стратегічна соціально-орієнтована система збалансованої інноваційної діяльності п'яти рівнів /Морозов.//Інтелектуальна власність.- 2006.-№4.
4. Остропольська Є.В. Розвиток соціальної складової інноваційних процесів як чинник соціально-економічного зростання економіки України / Є.В. Остропольська //Актуальні проблеми економіки.-2006.-№2.- с.127-136.
5. Философський словарь: основан Г.Шмидтом – издание 22-е, новое переработ. Изд. под. Ред. Г. Шишкоффа / пер.нем.(общ.ред. В.А.Малинина)– М.: Республика, 2003. – 535с.

ПРОЕКТНЕ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Турчина Т.В. (Суми)

Сучасне суспільство вимагає від молодого людини, що вступає в життя і бажає домогтися професійного і особистісного успіху, вміння думати самостійно і вирішувати різноманітні життєві проблеми. Такі цілі освіти затребувані також у зв'язку з участю України в створенні до 2010 року загальноєвропейського простору вищої освіти, що разом з наданням людині більшої свободи вимагає від нього більш високої відповідальності за вибудовування власного шляху в освіті.

До викладачів іноземної мови висуваються більш високі вимоги щодо викладання. Іноземна мова як навчальна дисципліна сприяє створенню умов необхідних для розвитку культурних та особистісних якостей студентів.

Проектна робота є одним із способів активізації пізнавальної діяльності студентів та інтенсифікації навчання.

Метод проектів є сильним мотивуючим чинником. Як прийом навчання він задовольняє потребу студентів новизною досліджуваного матеріалу, підтримує інтерес. Прихильники цієї методики дотримуються думки, що всі зусилля виправдовуються, тому що при цьому вирішується ряд важливих завдань. Уміння проектувати сприяє розвитку здатності передбачати, передбачати результат, орієнтуючи людини на свідомий вибір альтернатив на основі методологічних прийомів, навичок, установок і цінностей. У навчальній діяльності предметом проектування стає саморозвиток суб'єкта.

Навчально-проектна діяльність студента – це комплексна діяльність, яка інтегрує пізнавальну і проектну діяльність з освоєння соціокультурного досвіду (знань, способів діяльності, творчості, цінностей, ідеалів) і збагачення особистого досвіду в процесі створення проектів на основі усвідомлення проблем, висування цілей, прогнозування результату, знаходження шляхів і засобів її досягнення, рефлексії власної діяльності і її подальшої коректування.

Для реалізації проектної методики необхідна серйозна підготовка студентів, вивчення значного лексичного матеріалу, формування їх навичок на початковому етапі навчання у вищих навчальних закладах.

Навчання іноземній мові на основі проектів відбувається в чотири етапи: підготовчий, виконавчий, презентаційний та підсумковий. Відповідно, система вправ з навчання іноземної мови на основі проектної методики